

"Vår tros Gud är inte ett avlägset väsen"

Betrakta det vackraste och största på jorden, ... allt det som glädjer förståndet och de övriga själsliga krafterna, ... och det som är välgörande för både kroppen och sinnena ... Tänk på världen och på alla andra världar som lyser på natthimlen: hela universum.

2 september

Allt detta, och därtill hjärtats alla önskningar uppfyllda ... är ingenting värt, ingenting och mindre än

ingenting, i jämförelse med denne min Gud - din Gud! Han är en oändlig skatt, den dyrbaraste pärlan, han blev förödmjukad, en slav, tillintetgjord, lik en tjänare i det stall där han ville födas, i Josefs verkstad, i sitt lidande, i sin förnedrande död ... och i den vansinniga kärleken i den heliga Eukaristin. (Vägen, nr. 432)

Det är nödvändigt att i ödmjukhet tillbe denne dolde Gud: det är samme Jesus Kristus som föddes av Jungfru Maria, densamme som led, som offrade sig på korset, densamme ur vars genomborrade sida det flöt blod och vatten.

Detta är det heliga gästabud vid vilket man mottar Kristus själv, minnet av hans lidande förnyas, själen umgås intimt med Gud och en underpant lämnas på vår kommande härlighet. Kyrkans liturgi har i dessa korta strofer sammanfattat de

viktigaste punkterna i Herrens
brinnande kärlek till oss.

Vår tros Gud är inte ett avlägset
väsen som likgiltigt betraktar
människornas öden, våra
strävanden, kamper och lidanden.
Han är en Far som älskar sina barn
så till den yttersta grad, att han
sänder Ordet, den andra Personen i
den heliga Treenigheten, för att
genom sin inkarnation dö för oss och
återlösa oss. Det är samme
kärleksfulle Far som nu leder oss ömt
till Sonen genom verkan av den
helige Ande som bor i våra hjärtan.
(När Kristus går förbi, nr. 84)